

et transportabelt Mergelbanespor. Hede-selskabet har søgt herom for at faa Midler til et 12,000 Alen langt transportabelt Mergelbanespor. For to Aar siden bevilgedes 10,000 Kr. til et lignende Spor anbragt ved Øster Brønderslev Station i Hjørring Amt. Det har man været udmærket vel tilfreds med, og da der er indkommet Andragende fra 6 forskellige Steder angaaende Mergelspor, mener Hede-selskabet, det er ønskeligt at faa denne Bevilling saaledes, at det kan imødekomme Andragenderne, og vi have været glade ved at kunne gaa med til at bevilge det, fordi det er kun et Led i Bestræbelserne for at merge paa de jydskes Heder.

Jeg har saa kun til Rest Ændringsforslag under Nr. 226, Bilag Nr. 178, som angaar Udlaan til Kommuner til videre Udlaan til Opdyrkere af Hede- og Mose-lodder. Her foreslaas det, at Summen forhøjes med 20,000 Kr., og Ordet „Hedekommuner“ ændres til Kommuner. Laanet, der herefter forhøjes til det dobbelte, nemlig til 40,000 Kr. aarlig, er herefter ikke begrænset til Hedekommuner, men kan ogsaa ydes til andre Kommuner, hvor der bor Hedeopdyrkere. Vi have jo f. Eks. paa Bornholm Kommuner, der ikke kunne kaldes Hedekommuner, men hvor vi dog have Hedeopdyrkere. Laanene ville herefter ogsaa kunne komme disse til gode.

Jeg skal med disse Bemærkninger til-lade mig at anbefale alle de af Landbrugsministeren stillede Forslag, som ere tiltraadte af Udvalget, og ligeledes de to af Udvalget stillede Forslag, som jeg har omtalt, hvorimod jeg ikke kan tilraade at stemme for Mindretallets Ændringsforslag,

K. M. Klausen: Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger vedrørende Statens Skovarbejdere. Statens Skovarbejdere have flere Gange gennem Andragender henvendt sig til Folketinget om at faa deres Kaar forbedrede. Disse Andragender ere blevne afslaaede Gang paa Gang, det er kun Socialdemokraterne, der have foreslaaet at henvise deres Andragender til Ministeren, men videre er Sagen ikke kommen. I Fjor er der blevet stillet et Forslag af Socialdemokraterne om Forhøjelse af Daglønnen til 2 Kr. 50 Øre, og endvidere om at give dem en Godtgørelse af 20 Kr. aarlig for Slid paa Værktøj. Disse Forslag bleve imidlertid forkastede. Nu har der været nedsat en Kommission af Ministeren, som nærmere skulde undersøge disse Forhold, og i denne Kommission have 3 Overførstere og 3 Skovridere haft Sæde. Dette er nu

underligt nok. Naar det er en Kommission, der skal undersøge Skovarbejdernes Forhold, hvorfor har saa ikke en eneste af Skovarbejderne maattet faa Sæde i denne Kommission? Det er ikke sket, og derfor er Resultatet ogsaa blevet, som det er man mærker, naar man gennemlæser Be-tænkningen, at Skovarbejderne ikke selv have haft Sæde i Kommissionen.

Der foreslaas ganske vist en Del Forbedringer, men det er Forbedringer, der i alt væsentligt kun komme til at ramme de saakaldte faste Skovarbejdere, medens de ikke-faste Skovarbejdere kun ganske lidt ville komme til at mærke de Forbedringer, der ere foreslaaede. Der foreslaas saaledes, at der skal kunne gives en Alderdomshjælp eller en Slags Understøttelse, naar Skovarbejderne blive gamle og opslidte. Naar de have tjent i 20 Aar, skal en fast Skovarbejder kunne faa 250 Kr., og naar de have tjent 30 Aar eller derover, 300 Kr. Nu vil det sikkert kun blive et lille Tal, som naar op til at tjene i denne lange Tid, fordi mange af dem falde af, blive slidte op, dø eller, hvis de kunne faa bedre lønnet Arbejde, søge det, saa jeg tror ikke, at den Udgift, der er Tale om ved disse Understøttelser til de gamle og opslidte, vil blive ret stor. Enkerne efter disse faste Skovarbejdere skulle ogsaa have en lille Understøttelse, nemlig Halvdelen af det, man har ydet Manden. Derimod maa jeg udtale min Paaskønnelse med Hensyn til Børnene, deres Understøttelser ere i Forhold til, hvad der ellers er ydet paa Finansloven, satte meget højt, idet det foreslaas, at et Barn efter en Skovarbejder skal kunne faa 40—50 Kr. om Aaret i Understøttelse. Det glæder mig, at Landbrugsministeriet her er gaaet i Spidsen og har vist en god Vej, som jeg vilde ønske de andre Ministerier vilde følge. Jeg har flere Gange fremdraget denne Sag under Finanslovforhandlingen og har paavist, hvor forskellige Børneunderstøttelserne ere, men at man som fælles Betegnelse for dem kunde sige, at de ere meget lave. Nu glæder det mig som sagt, at Landbrugsministeriet her har foreslaaet disse Tal, 40 à 50 Kr. Der foreslaas saa nogen Sygehjælp, hvis de kunne komme ind i en organiseret Sygekasse, eller hvis de ere for gamle, eller der ikke findes nogen statsanerkendt Sygekasse paa Egnen, at Staten da skal yde dem denne Hjælp. Ligeledes foreslaas det, at der skal ydes Ulykkesforsikring til disse Folk. Det er sikkert et af de bedste Fremskridt, som denne Kommission har